

maalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (Mugaard): Naar man anstiller en Sammenligning mellem vor Embedsstand og Embedsstanden, som den paastaas at være i flere fremmede Lande, kommer man til det glædelige Resultat, at vore Embedsmænd indtage en højere Rang, om jeg saa tør sige, overfor fremmede Landes Embedsmænd med Hensyn til Dygtighed, Nidkjerhed og Ubestiftelighed. Dette er idetmindste min Overbevisning, og jeg tror, at Enhver, der har beskæftiget sig med saadanne Sammenligninger, vil være forvisset om, at dette gjælder med Hensyn til den største Del af vore Embedsmænd. At der gives Undtagelser fra Reglen, at der ogsaa hos os vil kunne findes Embedsmænd, som ikke ere dygtige, og som ikke ere nidkære og ubestiftelige, har jo Erfaringen godtgjort, og det er ogsaa muligt, at Undtagelserne ere nogle flere end de, der komme til almindelig Kundskab. I de sidste 20 Aar, siden Pensionsloven af 5te Januar 1851 udkom, er der saaledes heri Salen blevet tilstaaet enten extraordinære Pension eller Understøttelse til ialt 9 Mænd, som ere blevne affledigede formedelt Mistilgtighed, Forsømmelighed eller anden Misbrug ved deres Embedsførelse. Sdag foreligger der et nyt Tilfælde af samme Slags, og om nogle saa Dage vil der atter foreligge et lignende Tilfælde. Det Tilfælde, som foreligger idag, angaar som bekjendt Pension for afflediget 2den Assessor og Justitssekretær i den kongelige islandiske Landsoverret Benedict Sveinsson. Jeg vil nødig komme ind paa altfor mange Personligheder. Den Mand, hvorom der her er Tale, er jo allerede straffet haardt nok for den Forsømmelighed og de Misbrug, hvori han har gjort sig skyldig, og naar hertil kommer, at den Betænkning, som Udvalget har ladet omdele, punktvist indeholder de værste af de Ankeposter, som kunne rejses imod ham, og naar

der endvidere lægges Mærke til, at Udvalget har troet at burde ledsage Betænkningen med et Aftryk af endel af de Aktstykker, som ere blevne laante Udvalget, vil man deraf kunne komme til klar Kundskab om, hvori Assessor Sveinssons Brode bestaar. Jeg skal derfor indskrænke mig til i al Korthed at referere de Ankeposter, som ere fremsførte imod ham, idet jeg altsaa overlader til ærede Medlemmer selv at gjøre sig nøiere bekjendte med de Aktstykker, hvorpaa de grunde sig. Saaledes har Assessor Sveinsson for det Første som Justitssekretær utilbørligt forhalet Retsakters Udsærdigelse, idetmindste i 4 tildeels ubetydelige Justitssager, idet han har brugt 4 Maanedes — i eet Tilfælde endog 8 Maanedes — inden han har udsærdiget Domsakterne. For det Andet har han som Dommer utilbørligt forhalet Afgivelsen af sit Botum i en Sag i mere end 4 Maanedes, og han maatte endelig ved Mulk tvinges til at opfylde sin Pligt. For det Tredie har han hyppig været Skyld i, at Retten ikke har kunnet sættes til det anordnede Klokkeslet eller har kunnet afholdes paa de sædvanlige Tægtedage, idet han enten udeblev eller først sendte Bud om Forfald i det sidste Dieblit. Efterat Stiftamtmanden havde indgivet en Indberetning til Regjeringen om dette hans Forhold, fandt Regjeringen sig i sin gode Ret og virkelig godt foranlediget til at diktere ham en alvorlig Trettesættelse igjennem Stiftamtmanden, idet det tillige blev betydet ham, at, hvis han oftere gjorde sig skyldig i et saadant Forhold, vilde han udsætte sig for at blive fjernet fra sit Embede. Denne Trettesættelse fik han, men den frugtede ikke noget. Han vedblev at fremture i de Forsømmelser, hvori han havde gjort sig skyldig. Saaledes har han endvidere for det Femte fiddet et ham af Stiftamtmanden givet Paalæg overhørig. Da han nemlig bode omtrent 2 Mile fra Reykjavik, hvor Overrettens Sæde er, fik han Tilhold om at flytte dertil, men han har fiddet dette Paalæg overhørig, og han har søgt, som det er blevet sagt af Stiftamtmanden i dennes